

135.

Pärnä och Strömfors.

Strömfors.

1. Adjö farväl, för sista gång Jag afsked från dig tar. Jag

måste fara bort min kos, Men du får stanna kvar.

2. Min glädje nu en ända tar
Och sorgen ökar sig.
Gud vet, om jag i världen mer
Din ögon kan få se.
3. Men kom och följ mig ner till strand,
Där står min lilla båt!
Så ger jag dig min högra hand —
Och sen så skiljs vi åt.
4. Men kom och följ mig ner till strand,
Där skall du skåda få
Likkistan min, svart som den står,
Med flagg och vimpel på!
5. När ankaret lättas och hifvas upp
Och det för bogen står,
Då några man till brassen går,
När vi kommando får.
6. Nu hissas segel upp i topp
Och skeppet går från land,
Men du min lilla täcka ros
Får blifva kvar på strand.
7. En sjöman på det vida haf,
Han vandrar på sin graf,
Han lägger ner sin vandringsstaf,
När som han går i kvaf.

8. Men mina vänner, sörj ej mig,
Fast sorgeklockor hörs;
Det går så tyst och stilla till,
När vi till grafven förs.
9. Men ett vill jag påminna dig,
När vädret susar hårdt:
Jag ber du ej bekymrar dig
Med tårar eller gråt!
10. Törhända jag en vän har kvar,
En maka och små barn.
Ja, makan sörjer ock sin man
Och barnen ock sin far.